

Ascendent

I když studenti astrologie uznávají ascendent jako jeden z nejdůležitějších prvků horoskopu, když je třeba vysvětlit jeho význam a funkci, dochází k mnoha zmatkům. Otázka, co je důležitější, zda ascendent nebo sluneční znamení, je zodpovězena pouze matně, protože ascendent vlastně ještě nikdo přesně nedefinoval. Většina studentů vidí v ascendentu pouze ukazatele fyzického vzhledu zrození, případně jeho pohled na život. Tradičně je v ascendentu viděn způsob, kterým projevujeme svou osobnost skrze ego. Ego považujeme za představu o svém Já. Když se vydáme o něco hlouběji, uvědomíme si, jak moc závisí naše představa o svém Já na efektivitě vztahu mezi naším bytím a okolním světem, ve kterém se je snažíme prosadit. Ascendent tudíž symbolizuje osobnost jedince, protože osobnost je zjednodušeně způsob, jakým vnitřní bytost navazuje kontakt s prostředím, ve kterém žije. Když lidé nepoužívají ascendent správně, jejich vnitřní bytost si nesprávně vykládá svůj vztah k vnějšímu světu. Výsledkem jsou osobní problémy nebo problémy osobnosti některých lidí. Pokud je ascendent užíván správně, vnitřní bytost a vnější prostředí proudí skrze osobnost jako dvousměrný proud, který oběma umožňuje růst.

Horoskopem se většinou zabýváme proto, abychom zkvalitnili svůj život a přispěli k evoluci lidstva, a přitom

máme tendenci ignorovat ascendent. Většina studentů se soustřeďuje na rozmístění a aspektaci planet. Hledáme potenciál a přehlížíme přitom skutečnost. Takže místo abychom viděli jedince takového, jaký skutečně je, představujeme si jeho budoucí možnosti, které se mohou, ale nemusí projevit. Horoskop každého člověka obsahuje všechny možnosti, které má tento jedinec k dispozici pro naprosto naplněný život. Jenomže plnosti života můžeme dosáhnout pouze když jsme „napojeni“ na správný způsob, jakým má naše vnitřní bytost přijímat a předávat osvětlení (z vnějšího světa a světu).

Mám pocit, že ascendent je vyjádřením reality každého člověka. Když se díváme na svět jako na součet všech jednotlivců, pak nám ascendent ukazuje opravdovou strukturu reality světa. Potenciál jednotlivce neboli potenciální evoluce lidské rasy jako celku je významným ideálem. Ale *realita* jednotlivců, fungujících na základě kontaktu se skutečností, dělá svět tím, čím je. Ascendent se tak stává branou k pochopení skutečnosti ne skrze potenciál, kterého lze dosáhnout, ale skrze podstatu, které dosahuje.

Ascendent jako „brána“ se stává filtrem mezi vším, co se nachází uvnitř horoskopu a vším, co je ve vnějším světě. Této představě snadno porozumíme, když se podíváme na horoskop jako na uzavřený kruh se vstupem na ascendentu. Každý z nás má množství různých myšlenek, pocitů a názorů na sebe i jiné. Můžeme znát tisíce způsobů, jakými lze napodobovat druhé, nebo kopírovat to, co obdivujeme ve vnějším světě. Můžeme v sobě cítit možnosti, které však z neznámých důvodů nejsme schopni rozvinout. A je to právě ascendent, jenž soustřeďuje všechny tyto myšlenky, pocity, názory a činnosti tak, abychom mohli nalézt smysluplné vyjádření ve smysluplném světě. Když se na horoskop nedíváme

jako na uzavřený kruh, pak se všechny pocity, představy a možnosti, které v sobě cítíme, rozplynou v okolním prostředí a výsledkem bude nesmyslně rozptýlený život. Může nás přitahovat tolik vnějších podnětů, že se budeme cítit beznadějně malí v příliš velkém světě. Pokud však kruh uzavřeme a necháme pouze jeden vstup znázorněný ascendentem jako bránu mezi sebou a světem, pak máme vhodné podmínky k tomu, abychom soustředili energii ve smysluplném rámci sebevyjádření. Ascendent je filtrem, s jehož pomocí získáváme vládu nad sebou samým.

Vnitřní svět jednotlivce sestává z mnoha prvků – některé jsou osobní, jiné nikoliv. Můžeme v sobě nést intimní vzpomínky na zážitky z minulosti, nabyté znalosti (osobní i neosobní), a svůj vlastní způsob, jakým vnímáme svět. Přirozeně, že různé planetární polohy a aspekty toto všechno ovlivňují. Ale zkoumat vnitřní bytost znamená vidět pouze polovinu obrazu. Guru sedící na vrcholku hory zná mnoho věcí, ale možná netuší, jaké to je, jet přečpaným autobusem. Na druhé straně celkové vědomí některých lidí žasne nad vnějším světem. Tito lidé všechno sledují, ale jsou jaksi odtaženi od všeho, co se ve světě děje. Oba úhly pohledu jsou nevyvážené, protože vnitřní i vnější život je jeden bez druhého neúplný. Ascendent oba spojuje.

Když se díváme na horoskop jako na uzavřený kruh a na ascendent jako na vstupní bránu, začínáme si uvědomovat konstruktivní omezení naší existence na to nejpozitivnější. Ascendent soustřeďuje pozornost našeho ega a naší identity na ty oblasti, které nám nejvíce umožňují být sebou samými. Jakmile se naučíme, jak zaměřit energii svého horoskopu skrze ascendent, začnou mizet nesmyslné překážky, které nám zabraňují být vším, čím být můžeme. Namísto toho se ego začíná definovat

a zakládat svou identitu na jasném poznání vztahu mezi naší vnitřní bytostí a vnějším světem. Otázka identity se nemůže řešit hledáním psychologických komplexů, které se mohou vyvodit z určitých planetárních dispozic. Tyto planety, i když odrážejí naši vnitřní bytost, nemluví o integraci mezi námi a světem, ve kterém žijeme.

Jak procházíme životem, některé věci vstřebáváme a jiné vypuzujeme. Věčně zakoušíme proces dávání a přijímání, neboli proud jin a jang, který neustále přetváří naši osobnost. Pokud nepoužíváme ascendent, snadno do sebe nabere tolik z našeho okolí, že už sotva víme, kdo vlastně jsme. Nebo se jako opačný extrém můžeme snažit vydat ze sebe víc, než je pro naše životní prostředí smysluplné. Ale pokud je tento dvousměrný proud v souladu s ascendentem, je jako elektrický proud, který je chráněn před zkratem. Díky tomuto ochrannému filtru si můžeme vybírat a volit, co do nás vstoupí a co ze sebe vydáme navenek. Analogie s elektrickým proudem říká, že pokud má lampa svítit, oba směry proudu musí být rovnoměrné. Když do sebe vstřebáváme víc, než jsme schopni rozumně vyjádřit, životní proud se stane nevyváženým. Výsledkem je, že v sobě příliš mnoho držíme, a přestáváme tak vidět světlo. Když vyjadřujeme víc než vstřebáváme, proud je opět nestejný a k osvětlení nedochází. Ani pasivita (vnímavost vůči životním vlivům), ani aktivita (snaha vložit svou vnitřní bytost do vnějšího prostředí) nepředstavuje plnost života, kterou máme zakoušet. Ještě zajímavější je to, že planety horoskopu nemohou plně projevit svůj potenciál, pokud je plynutí energie skrze ascendent nevyvážené. Pokud se na planety díváme jako na přijímače nebo přenašeče energie a na jejich rozmístění jako na způsob, kterým se tyto energie mohou interpretovat, pak snadno porozumíme tomu, jak může

příliš málo nebo příliš mnoho proudu skrze ascendent zpomalit nebo přetížit celý mechanismus.

Ascendent spojuje prostor uvnitř nás se světem, kterému musíme čelit. Abychom mohli být, musíme najít vztah mezi tím, co je v nás, a větší skutečností, která to může pojmout. Když se „to, co je uvnitř“, nemůže projevit, pak naši vnitřní bytost zachvátí pocit beznaděje a zbytečnosti. Když však naopak vnější svět není schopen přijmout to, co jedinec nabízí, vnitřní bytost semkne pocit zoufalství a neslučitelnosti. Ascendent působí tak, aby všechno, co se nachází uvnitř daného jedince, došlo porozumění skrze kontakt s vnějším prostředím.

Někteří lidé se skrývají sami před sebou a vytvářejí si iluze, přičemž pozorují, jak na nich jejich okolí zanechává neosobní otisk skrze ascendent. Jiní se zase snaží protlačit celý svůj horoskop skrze ascendent – doslova nutí energii planet a aspektu projevit se. Tím se většinou jejich nitro ztratí v jejich okolí. Hinduisté říkají, že žít život je jako stát na nízkém mostě a sledovat proud vody pod ním. Události se k vám přibližují a opět mizí, vy je vnímáte a prožíváte, ale vaše nitro zůstává nedotčené. Ascendent symbolizuje tento nízký most, neboli styčný bod mezi nitrem bytosti a životními událostmi. Kdybychom nechali své nitro otevřeně prožívat život přes každý dům horoskopu (což bohužel mnoho lidí dělá), můžeme ztratit z dohledu „proud“, který dokáže usměrnit a soustředit naše zážitky na to, co spadá do rámce našeho přirozeného chápání. I řeka má své břehy. Řeka má rozměr, šířku, tvar a směr. Bez břehů by voda byla všude. Pokud zažíváme život skrze různé domy horoskopu bez toho, abychom všechno vztahovali zpět k ascendentu, je to, jako kdybychom se dívali, jak řeka mění tvar a směr a přitom ani nevěděli, proč se na to vlastně díváme. Pokud se prožívání všech domů vztahuje zpátky k ascendentu, je možné udržet si

vyrovnané porozumění vztahu mezi naším nitrem a našimi zážitky ve vnějším světě. A to nám dává pocit vlády nad svým životem.

Ascendent je bodem ve vědomí. Přitahuje a vede zbytek horoskopu k těm prožitkům, skrze které může vnitřní bytost navazovat vztah s vnějším světem. Pokud jedinec užívá ascendent správně, bude přitahován k takovým zážitkům, které zodpovídají povaze jeho ascendentu. Zároveň bude mít odstup od všech zážitků, které se k jeho ascendentu přímo nevztahují. Takto ascendent magnetizuje vědomí člověka a fixuje jej v čase a prostoru, takže může mít kontakt se vším, co potřebuje k tvořivému kontaktu s univerzálním vědomím bez přílišného rozptylování se tím (vibracemi, událostmi nebo okolnostmi), co na jeho cestu nepatří. Pro někoho s ascendentem v Blížencích je snadné naladit se na proud zpráv, novin, časopisů, rozhlasu nebo televize, protože odpovídají povaze tohoto znamení. Člověk s ascendentem v Beranu bude zase vyladěn na ty vibrace, které se vztahují k aktivitě a odvážné konfrontaci se životem. Ve světě kolem nás se nachází spousta různých vibrací a zážitků. Každý ascendent se selektivně naladuje na takové zážitky, které mu nejvíc odpovídají. Každý ascendent tudíž vnímá život jiným způsobem. A bez ohledu na to, co všechno horoskop obsahuje, jedinec bude prožívat svůj vztah k životu skrze povahu svého ascendentu. To je způsob, jakým ascendent vede zbytek horoskopu. Když člověk používá ascendent správně, je pro něj lehké být v souladu se sebou i se svým okolím.

Abychom to pochopili, musíme poznat, co vlastně ascendent skutečně je. Představuje znamení, které vychází nad horizont na úsvitu dne. Když pozorujeme několik minut svítání, snadno ucítíme povahu nastávajícího dne. Úsvit symbolizuje naději, optimismus a zrod toho, co se

blíží. Znamení, ve kterém se nachází ascendent na úsvitu (vycházející znamení), je jako optická čočka, kterou se skutečně díváme na východ Slunce. Ona zabarvuje očekávání toho, jaký bude den.

Slunce vychází každý den a znamení, ve kterém se přitom nachází, se mění. Ale na osobní úrovni si v sobě člověk nese i toto vycházející znamení po celý život. Jeho očekávání všeho, co se stane v budoucnosti, stále znovu probíhá skrze stejný ascendent. Pokud by každý z nás používal svůj ascendent správně, a umožnil mu tak zaměřit horoskop na bod ve světovém vědomí, který se s ním nejvíce shoduje, a pak regulovat proud informací a zážitků, které se k nám dostávají, mohli bychom doufat, že dosáhneme většiny svých očekávání. Jak však můžeme regulovat onen proud, když vezmeme v úvahu náš vztah ke světu, nad kterým zjevně nemáme žádnou vládu? Je pravda, že se nepřestávají střídat události bez ohledu na to, po čem my zrovna toužíme. Platí však i to, že ne všechno, co se ve světě děje, se nás týká. Když se cítíme nejistí ve svém okolí a životním prostředí, často je to proto, že si připouštíme víc, než je pro nás vhodné. Pokud se ale v bezpečí cítíme, přijímáme pouze to, co je nezbytné pro náš přínos. Ti z nás, kteří se necítí v bezpečí, sahají všemi směry, aby se chytili opory. Takoví lidé mají tendenci vidět téměř všechno ve vnějším světě jako větší zdroj bezpečí než to, co mají sami v sobě. Svět venku je podle nich plný, kdežto svět uvnitř prázdný. Mají tudíž tendenci přitahovat jako magnet všechno, co by mohlo zaplnit jejich vnitřní prázdnotu. Výsledkem je, že do sebe bez rozdílu vstřebávají víc, než může jejich nitro asimilovat. Nedostatek porozumění, který je toho důsledkem, pouze podporuje jejich původní nejistotu. Lidé, kteří se cítí bezpečně, vědí, jak absorbovat pouze to, co potřebují pro svůj tvořivý přínos.